

- Зона** (*полсъ*), *sf.* Géom. *H. nat.* la zone.
Зондъ, *sm.* *Chir.* la sonde, éprouvette *f*; ||
 опытвамъ съ —, *va.* *Chir.* sonder.
Зоографически, *adj.* zoographique.
Зоографія (*описане животны*), *sf.* la zoographie. [zoographe]
Зоографъ (*описовачъ на животны*), *sm.* un zoographe.
Зоолитъ (*вкаменено животно*), *sm.* le zoolith.
Зоологически, *adj.* zoologique.
Зоология (*животнословие*), *sf.* la zoologie.
Зоологъ, *sm.* un zoologiste et zoologue.
Зоотомически, *adj.* zootomique.
Зоотомія (*разспопяване животны*), *sf.* la zootomie. [zoophyte]
Зоофітъ (*животно-растене*), *sm.* *H. nat.* le zoophyte.
Зора, *sf.* l'aurore *f*; || пукнуване —, l'avant-jour *m*, la pointe du jour.
Зорать, *sm.* *t.* l'après *m*.
Зорница, *sf.* le Lucifer, étoile matinière *f*.
Зоръ, *sm.* *t.* (*voyez Усиліе*).
Зързалашка, *sf.* (*voyez Боклажи гарга*).
Зъркала, *sm.* *pl.* *fig.* la vue.
Зърно, *sm.* le grélon: 1. (*и на бройница*), le grain; 2. *fig.* la moelle, elixir *m*; 3. Chim. bouton de fln.; 4. валине —на барутъ, le grenage; 5. отдѣлене —на отъ класъ, le dépiquage; 6. отдѣляемъ —на отъ класъ, *va.* dépiquer; 7. пуша —на, *v. imp.* il grene; 8. смѣсь различны —на, le farrago.
— приличенъ, *adj.* *H. nat.* grenu.
— ёдечень, *adj.* *H. nat.* granivore.
Зърнца (*по кожа*), *sm.* *pl.* peau ou chaire de poule *f*; || (*конфекты*), la pastille; || на — масло, grenu, *adj.*
Зърнце, *sm.* *dim.* le grain.
Зумрудъ, *sm.* l'émeraude; —день, d'émeraude.
Зурла, *sf.* le bec, le muse; 1. *pop.* la gueule; 2. *fam.* le museau; 3. Vén. le flair; 4. (саполь у філь, у буболечки), la trompe; 5. (свиска), le groin; 6. свалымъ кошничка отъ — на куче, *va.* démuseler.
Зурлоность, *sm.* mamm. le coati.
Зѣвка, *sf.* l'hiatus *m*.
Зѣпало, *s.* un bâilleur.
— човѣкъ, *sm.* un badaud.
Зѣпамъ, *vn.* bayer, gober du vent; 1. *fam.* flâner, bâauder; 2. (*съ уста*), *pop.* müssarder; || *fam.* muser.
Зѣпане, *sm.* la musarderie et musardise, la bâauderie; || (*съ уста*), la flânerie.
Зѣплю, *s.* un bâilleur, bayeur, flâneur *m*; || *pop.* musard, arde *s*.
Зѣпнатъ, *adj.* b茅ant.
Зѣя, *vn.* bayer, bâiller; || оставямъ да зѣя малко врата, *va.* entre-bâiller.
Зѣяне, *sm.* le bâilement, la bâauderie; || l'oscitation *f*.
Зѣятеленъ, *adj.* Méd. oscitant.
Зюмбуль, *sm.* plante, fleur-de-lis; || укра-
- сивамъ съ —, *va.* Blas. fleurdéiser; || накичень съ —, *Blas.* floreacé, *adj..*
Зюнгія, *sf. pl.* (*voyez Стрѣмени въ Пражки*).
Злойдъ (*огзъ*), *sm.* le sud.
— вестень-вестъ, *sm.* Mar. le sud-ouest-quart-ouest.
— весть, *sm.* le sud-ouest.
— злойдъ-остъ, *sm.* le sud-sud-est.
— остенъ-остъ, *sm.* Mar. le sud-est-quart-est.
— ость *sm.* le sud-est.
Зянъ, *sm.* *t.* (*voyez Щета*).
Зѣбалецъ, *sm.* le mors, frein, bridon, banquet *m*; 1. (*за конь*), l'embouchure *f*; 2. видъ —, le mastigadour; 3. хълбочень ремъкъ на —, le porte-mors; 4. захваща -ть (*за конь*), *va.* prendre le mors aux dents.
Зѣбато колелце (*потокъ на другы*), *sm.* M  . la lanterne.
Зѣбенъ, *adj.* Anat. dentaire; || Gram. dental; || -на буква, *sf.* la dentale.
— корень, *sm.* plante, la dentelaire.
— лѣкаръ (*дентистъ*), *sm.* un dentiste.
Зѣбенце, *gr.* Bot. la denticule,
Зѣбецъ, *sm.* le lambrequin; 1. M  . la camme; 2. Mar. le redent; 3. *pl.* -бцы (*на колело*), la denture; 4. съ -бцы, *Blas.* crénelé; 5. поставямъ -бцы на зидъ, *va.* cr  neler; 6. съ -бцы наопако, *Blas.* bastillé, *adj.* [cure-dents *f*.]
Зѣбна трѣба, *sf.* le visuage ou herbe aux зѣбныхъ клемчи, *sf.* *pl.* Chir. le pelican.
Зѣбоболь *m.* и -лие, *n.* Méd. l'odontalgie *f*; || цѣръ ради —, odontalgique, *adj.* *m*.
Зѣбовадителни клемчи, *sf.* *pl.* Chir. le tire-racine.
Зѣбообразенъ, *adj.* Anat. odontoïde.
Зѣбоприличенъ, *adj.* dentiforme.
Зѣбоскаль (*пилецъ*), *sm.* le moqueur.
Зѣбочистилка, *sf.* le cure-dent, brosse à dents *f*.
Зѣбръ или Уръ, *sm.* mamm. l'ure ou aurochs *m*.
Зѣбчатка, *sf.* poisson, le loup. [denticulé].
Зѣбчасть, *adj.* Bot. crénelé; || съ -бцы, Bot.
Зѣбче, *sm.* Archit. le denticule.
Зѣбы, *sm.* la dent; 1. кѣтикъ —, dent m  chelière ou molaire; 2. мѣчень —, dent de lait; 3. мѣдростень —, dent de sagesse; 4. (*за излжсане*), dent-de-loup; 5. (*на колело*), M  s. l'alluchon *m*; 6. (*порастнала надъ другы*), la surdent; 7. (*отъ філова хосты*), dent osanore; 8. лѣвски —, plante, dent-de-lion; 9. *pl.* -бцы, la denture; || *fam.* le dentier; 10. изваждачъ на —, un arracheur de dent; 11. изроневамъ или строшавамъ —, *va.* édenter; 12. (*на мѣдростъ-та*), Anat. dents opis-gones; 13. рѣдъ направены —, le dentier; 14. прахъ за чистене —, dentifrice, *adj.* *m*; 15. израстеване —, la dentition; 16. никинене —, éruption de dents; 17. падане —,